

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-27/20 - 1

Υπόθεση C-27/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

21 Ιανουαρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunal de grande instance de Rennes (Γαλλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

7 Ιουνίου 2019

Προσφεύγοντες:

PF

QG

Καθού:

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (CAF)

Tribunal de grande instance de Rennes (πολυμελές πρωτοδικείο Rennes, Γαλλία)

ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

[παραλειπόμενα]

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΕΣ:

[παραλειπόμενα]

PF
[κάτοικος] RENNES

[παραλειπόμενα]

QG

[παραλειπόμενα] [κάτοικος] RENNES
[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] **ΚΑΘΟΥ :**

[παραλειπόμενα] **CAF D'ILLE-ET-VILAINE POLE
JURIDIQUE**
[παραλειπόμενα] RENNES [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα][σελ. 2 του πρωτοτύπου]

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

Από τα προσκομισθέντα έγγραφα προκύπτει ότι οι PF και QG, σύζυγοι και αμφότεροι Γάλλοι πολίτες, δήλωσαν για το έτος 2011 φορολογητέο εισόδημα 59 734 ευρώ και για το έτος 2012 φορολογητέο εισόδημα 63 680 ευρώ, λαμβάνοντας πλήρες οικογενειακό επίδομα ύψους 458,02 ευρώ μηνιαίως για τα 4 ανήλικα τέκνα τους.

Η καταβολή του εν λόγω επιδόματος διακόπηκε κατόπιν της αποσπάσεως του QG, δικαστικού λειτουργού πρώτου βαθμού, σε θέση εισηγητή στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο Λουξεμβούργο, για περίοδο 3 ετών, η οποία οδήγησε σε αύξηση των καθαρών ετησίων φορολογητέων εσόδων, ήτοι σε ποσό ύψους 123 609 ευρώ για το έτος 2015 και σε ποσό ύψους 132 499 ευρώ για το έτος 2016.

Κατόπιν της επιστροφής του QG στη Γαλλία και της επανένταξής του από τον Σεπτέμβριο του 2017 στη θέση εργασίας που κατείχε, η οποία οδήγησε σε σημαντική μείωση αποδοχών, οι προσφεύγοντες υπέβαλαν, την 1η Δεκεμβρίου 2017, αίτηση στο CAF (ταμείο οικογενειακών επιδομάτων) για τη χορήγηση οικογενειακού επιδόματος, με βάση τα τρέχοντα εισοδήματα του QG και παραβλέποντας την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου R 532-3 του κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως που ορίζουν ως ημερολογιακό έτος αναφοράς το προτελευταίο έτος πριν από την περίοδο καταβολής των ποσών (εν προκειμένω το έτος 2015).

Με επιστολή της 24ης Ιανουαρίου 2018, το CAF του Ile-et-Vilaine απάντησε στους αιτούντες ότι το ποσό της καταβλητέας μηνιαίας παροχής ανερχόταν στο ποσόν των 115,65 ευρώ.

Με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής της 20ής Φεβρουαρίου 2018, οι PF και QG προσέφυγαν ενώπιον του tribunal des affaires de sécurité sociale de Rennes (δικαστηρίου διαφορών κοινωνικής ασφάλισης Rennes), ζητώντας, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση του CAF 35 καθόσον με αυτήν προσδιορίστηκε στα 115,65 ευρώ το μηνιαίο ποσό οικογενειακού επιδόματος και στα 462,62 ευρώ το μηνιαίο ποσό οικογενειακού επιδόματος από τον Σεπτέμβριο του 2017 και, αφετέρου, να προσδιοριστεί το μηνιαίο ποσό του οικογενειακού επιδόματος, σε

συνάρτηση με τα επικαιροποιημένα εισοδήματα ύψους 63 680 ευρώ και με τον αριθμό των 4 τέκνων, σε μηνιαίο ποσό ύψους 462,62 ευρώ (**προσφυγή υπ' αριθ. 18/200**).

Με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής της 13ης Μαΐου 2018, οι προσφεύγοντες προσέφυγαν εκ νέου ενώπιον του tribunal des affaires de sécurité sociale de Rennes κατόπιν της απορριπτικής απόφασης της επιτροπής φιλικού διακανονισμού της 20ής Απριλίου 2018 (**προσφυγή υπ' αριθ. 21800480**).

Συναφώς, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τα εξής:

- ότι το ταμείο παρέβη τις διατάξεις των άρθρων 20 και 45 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), το άρθρο 4 του κανονισμού 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας και το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης·

- ότι σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. [παραλειπόμενα][σελ. 3 του πρωτοτύπου]

[παραλειπόμενα][πρόταση προδικαστικής απόφασης]

- πρόδηλη έλλειψη νομιμότητας του άρθρου R 532-3 του κώδικα κοινωνικής ασφάλισης, καθόσον παραβιάζεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Βάσει της σύνοψης των προτάσεων που κατέθεσαν στις 22 Οκτωβρίου 2018, τις οποίες επανέλαβαν προφορικά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και των οποίων έγινε ρητή μνεία, οι προσφεύγοντες εμμένουν στα αρχικά τους αιτήματα.

Το ταμείο οικογενειακών επιδομάτων του Ille-et-Vilaine (CAF) ζητεί από το δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη και να επικυρώσει την απόφαση της επιτροπής φιλικού διακανονισμού, αφενός διότι δεν υφίσταται παραβίαση του ενωσιακού δικαίου και, αφετέρου, διότι το άρθρο R 352-3 του κώδικα κοινωνικής ασφάλισης δεν αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχείρισης.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Λόγω της συνάφειας που παρουσιάζουν οι υποθέσεις και στο πλαίσιο της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, το δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να διατάξει τη συνεκδίκαση των υπ' αριθ. 18.00200 και 18.00480 προσφυγών.

Όσον αφορά τον υπολογισμό των δικαιωμάτων για τη χορήγηση οικογενειακών επιδομάτων, το άρθρο R 532-3 του κώδικα κοινωνικής ασφάλισης προβλέπει τα εξής:

Παρακρατούμενοι πόροι είναι εκείνοι που εισπράττονται κατά το ημερολογιακό έτος αναφοράς. Το ημερολογιακό έτος αναφοράς είναι το προτελευταίο έτος που προηγείται της περιόδου καταβολής.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων R. 532-4 έως R. 532-8 και των επόμενων εδαφίων του παρόντος άρθρου, οι πόροι οι οποίοι λαμβάνονται υπόψη αφορούν στο σύνολο των καθαρών ανά κατηγορία εισοδημάτων που παρακρατούνται για τον προσδιορισμό του φόρου επί του εισοδήματος, βάσει της κλίμακας εισοδημάτων που φορολογούνται με αναλογικό συντελεστή ή υπόκεινται σε απαλλαγή από φόρο εισοδήματος, καθώς και στα εισοδήματα που αποκτώνται εκτός Γαλλίας ή καταβάλλονται από διεθνή οργανισμό, εξαιρουμένων των επιδομάτων τέκνων που φορολογήθηκαν από κοινού και κατόπιν:

α) έκπτωσης ποσού για τις αξιώσεις διατροφής, η οποία μνημονεύεται στην παράγραφο 2, σημείο II, του άρθρου 156 του γενικού φορολογικού κώδικα, και προσαυξημένων σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 7 του άρθρου 158 του γενικού φορολογικού κώδικα·

β) η κατά το άρθρο 157a του φορολογικού κώδικα μείωση φόρου υπέρ ηλικιωμένων ή ατόμων με αναπηρία.

Λαμβάνονται επίσης υπόψη: **[σελ. 4 του πρωτοτύπου]**

1ον. Κατόπιν εφαρμογής της εκπτώσεως που αντιστοιχεί στην προβλεπόμενη έκπτωση στο άρθρο 83, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του γενικού φορολογικού κώδικα, η ημερήσια αποζημίωση της οποίας γίνεται μεία στην παράγραφο 2 του άρθρου L 431-1·

2ον. Οι αμοιβές που μνημονεύονται στο άρθρο 81 quater του γενικού φορολογικού κώδικα·

Εξαιρούνται από την εκκαθάριση των πόρων οι καθυστερούμενες παροχές ισόβιας προσόδου που έχουν συσταθεί υπέρ ατόμου με αναπηρία και μνημονεύονται στο άρθρο 199 septies, περίπτωση 2, του γενικού φορολογικού κώδικα.

Δεν λαμβάνονται υπόψη οι εκπτώσεις φόρου που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 156-1 του γενικού φορολογικού κώδικα για τη μεταφορά των ελλειμμάτων που διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια έτους προγενέστερου του έτους που λαμβάνεται υπόψη.

Σε περίπτωση που οι πόροι του έτους αναφοράς του μισθωτή ή του/της συζύγου ή συντρόφου του δεν προέρχονται από μισθωτή δραστηριότητα και οι πόροι αυτοί δεν είναι γνωστοί κατά τον χρόνο της αιτήσεως ή της επανεξετάσεως των δικαιωμάτων, λαμβάνονται υπόψη οι τελευταίοι γνωστοί και προσδιορισμένοι πόροι υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα προηγούμενα εδάφια. Οι πόροι αυτοί αναπροσαρμόζονται κατ' εφαρμογήν του ποσοστού της ετήσιας κατά μέσο όρο εξέλιξης του γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή των νοικοκυριών κατά το

ημερολογιακό έτος αναφοράς, ο οποίος περιέχεται στη χρηματοοικονομική έκθεση που προσαρτάται στο σχέδιο δημοσιονομικού νόμου.

Σε περίπτωση ελεύθερης συμβίωσης, λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των πόρων που εισέπραξε καθένας από τους συμβιούντες κατά το έτος αναφοράς· οι συγκεκριμένοι πόροι καθορίζονται υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα προηγούμενα εδάφια.

Το άρθρο 49 του κώδικα πολιτικής δικονομίας προβλέπει τα εξής:

Κάθε δικαστήριο στην κρίση του οποίου υποβάλλεται ζήτημα της αρμοδιότητάς του επιλαμβάνεται όλων των μέσων άμυνας, ακόμη και αν αυτά απαιτούν την ερμηνεία συμβάσεως, πλην εκείνων τα οποία εγείρουν ζήτημα που εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα άλλου δικαστηρίου.

Σε περίπτωση που η επίλυση διαφοράς εξαρτάται από ζήτημα το οποίο εγείρει σοβαρή δυσχέρεια και το οποίο εμπίπτει στην αρμοδιότητα διοικητικού δικαστηρίου, το δικαστήριο που επελήφθη αρχικώς της υποθέσεως τη διαβιβάζει στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του τίτλου 1 του τόμου III του κώδικα διοικητικής διαδικασίας. Το δικαστήριο αναστέλλει τη διαδικασία έως την έκδοση της απόφασης επί του προδικαστικού ερωτήματος.

Κατά το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφαινεται με προδικαστικές αποφάσεις:

α) επί της ερμηνείας των Συνθηκών,

β) επί του κύρους και της ερμηνείας των πράξεων των θεσμικών ή λοιπών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης.

Δικαστήριο κράτους μέλους, ενώπιον του οποίου ανακύπτει τέτοιο ζήτημα, δύναται, αν κρίνει ότι απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης, να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο για να αποφανθεί επ' αυτού. [σελ. 5 του πρωτοτύπου]

Δικαστήριο κράτους μέλους, ενώπιον του οποίου ανακύπτει τέτοιο ζήτημα σε εκκρεμή υπόθεση και του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, οφείλει να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο.

Όταν ανακύπτει τέτοιο ζήτημα σε εκκρεμή υπόθεση ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, η οποία αφορά πρόσωπο υπό κράτηση, το Δικαστήριο αποφαινεται το συντομότερο δυνατόν.

Κατά το άρθρο 45 της ΣΛΕΕ (παράγραφος 2), η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων συνεπάγεται την κατάργηση κάθε διακρίσεως λόγω ιθαγενείας μεταξύ των εργαζομένων των κρατών μελών, όσον αφορά την απασχόληση, την αμοιβή και τους άλλους όρους εργασίας.

Κατ' εφαρμογήν της αρχής αυτής, συνιστούν περιορισμούς της ελεύθερης κυκλοφορίας, όλα τα εθνικά μέτρα που απαγορεύουν, παρακωλύουν ή καθιστούν λιγότερο ελκυστική την άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών, παρέχοντας ωστόσο τη διακριτική ευχέρεια στα κράτη μέλη να θεσπίζουν εθνικά μέτρα, εφόσον ανταποκρίνονται σε επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος, είναι κατάλληλα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και δεν βαίνουν πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη αυτού του σκοπού, εξυπακούεται δε ότι μια εθνική νομοθεσία δεν είναι κατάλληλη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, παρά μόνον εφόσον επιδιώκει συστηματικά και με συνέπεια την επίτευξη αυτού του σκοπού.

Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι η αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων που απορρέει από την εφαρμογή των άρθρων 45 και 49 της Συνθήκης, απαγορεύει όχι μόνον τις άμεσες ή εμφανείς διακρίσεις, αλλά και κάθε μορφή διακρίσεως η οποία, με την εφαρμογή άλλων κριτηρίων διακρίσεως, καταλήγει στην πράξη στο ίδιο αποτέλεσμα.

Εν προκειμένω, τίθεται το ζήτημα εάν η βαλλόμενη διάταξη δύναται να δικαιολογηθεί από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος ή εάν συνιστά δυσμενή διάκριση.

Δεδομένης της αβεβαιότητας που υπάρχει, καθόσον ένας πολίτης κράτους μέλους της Ένωσης πρέπει να απολαύει σε όλα τα κράτη μέλη της ίδιας νομικής μεταχείρισης της οποίας απολαύουν οι πολίτες των εν λόγω κρατών μελών που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση με αυτόν και θα ήταν ασύμβατο με το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας το να είναι δυνατόν να τυγχάνει στο κράτος μέλος του οποίου είναι πολίτης μεταχείρισης λιγότερο ευνοϊκής από εκείνη της οποίας θα τύγχανε αν δεν είχε κάνει χρήση του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας που του παρέχει η Συνθήκη, πρέπει να υποβληθεί στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης [προδικαστικό ερώτημα]:

[παραλειπόμενα]

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Το tribunal [παραλειπόμενα], [σελ. 6 του πρωτοτύπου]

[παραλειπόμενα]

- Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ακόλουθο ερώτημα:

«Έχει το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 20 και 45 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και τα άρθρα 4 του κανονισμού 883/2004 και 7 του κανονισμού 492/2011, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη, όπως το άρθρο R 532-3 του κώδικα κοινωνικής ασφάλισης, η οποία ορίζει ως ημερολογιακό έτος αναφοράς για τον υπολογισμό των οικογενειακών επιδομάτων το προτελευταίο έτος που προηγείται της περιόδου καταβολής, η εφαρμογή της οποίας έχει ως

αποτέλεσμα, σε περίπτωση σημαντικής αύξησης των εισοδημάτων του δικαιούχου σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης την οποία διαδέχεται μείωση των εισοδημάτων του κατόπιν της επιστροφής του στο κράτος μέλος προέλευσης, το να στερηθεί εν μέρει ο εν λόγω δικαιούχος το δικαίωμα είσπραξης οικογενειακού επιδόματος, εν αντιθέσει με τους κατοίκους του εν λόγω κράτους μέλους οι οποίοι δεν άσκησαν το δικαίωμά τους ελεύθερης κυκλοφορίας;»

- Το δικαστήριο αναστέλλει την εκδίκαση της ασηθείσας από τους QG και PF προσφυγής,

[παραλειπόμενα] [δικονομικά ζητήματα]

ΕΠΙΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ